

РЕШЕНИЕ

№ 1382

гр. П., 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20225220102742 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318 и сл.от ГПК.

Производството е образувано по постъпила искова молба от Д. Х. Н., ЕГН *****, с адрес: с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.“ № 3, чрез адвокат Т. В. от АК П., с адрес: гр. П., ул. „Ц.Ш.“ № 2, ет. 2 против С. Р. Н., ЕГН *****, с адрес: с. Ю., обл. П., общ. П. ул. „Д.“ № 9, като моли съда да прекрати брака между страните, като дълбоко и непоправимо разстроен, като след прекратяване на брака ищецът и ответницата няма да си дължат издръжка помежду си. Иска след прекратяването на брака ответницата да възстанови предбрачното си фамилно име Добрева. Претендира ползването на семейното им жилище, находящо се в с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.“ № 3.

Ищецът твърди, че на 13.09.1997 г. страните сключили граждански брак като от брака нямат непълнолетни деца. Посочва, че с течение на времето отношенията между съпрузите се влошили и не консумирали брака си. В началото на 2015 г., ответницата заминала да работи в чужбина - Англия. Оттогава досега всяка година пребивавала там, като се връщала за определен период през годината. В края на 2021 г. съпругата напуснала ищеца, казвайки че отива в Англия, но фактически се преместила да живее в гр. Пловдив, където запознала майка си с новия си мъж, с който била от 2-3 години. Посочва, че оттогава живеят във фактическа раздяла.

По отношение на семейното жилище посочва, че се намира на адрес с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.“ № 3.

Твърди, че фактическата раздяла настъпила през 2021 г.

В проведеното съдебно заседание ищецът се явява лично и с адвокат Т. В. от АК П.,

като моли съда да уважи исковата молба и да прекрати брака.

В срока по чл.131 от ГПК, ответникът С. Р. Н. не депозира отговор на исковата молба.

В проведеното съдебно заседание при редовност на призоваването ответницата не се явява. Представлява се от пълномощник – адвокат П.К. от АК П., която моли съда да прекрати брака между страните и не е съгласна ответницата да възстанови предбрачното си фамилно име.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

На 13.09.1997 г. страните сключили граждански брак в с Ч., с акт за граждански брак № 5, видно от приложеното удостоверение за граждански брак № 132390 на ОНС П..

От приложеното по делото удостоверение за семейно положение, съпруг/а, деца се установява, че страните имат едно пълнолетно дете от брака си.

По делото е разпитан свидетеля Х.Д. Н. – син на страните, който споделя, че родителите му са се разделили окончателно преди една година, когато през месец декември 2021 г. майка му напуснала жилището им. Посочва, че родителите му нямали намерение да заживяват заедно занапред.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от правна страна:

Районен съд П. е сезиран с иск с правно основание чл.49, ал.1 СК.

Съгласно чл.49, ал.1 СК всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Правото на развод е субективно потестативно право, което се поражда от осъществен/и факт/факти, които са довели до такова състояние на брачната връзка, при което тя е лишена от предписаното ѝ от закона дължимо съдържание. Бракът е правоотношение, което означава комплекс от взаимни права и задължения. Неизпълнението на задълженията от страна на единия или двамата съпрузи, независимо от процесуалната им роля на ищец и ответник, макар и неподлежащи на принудително осъществяване, има своята санкция в пораждаване на правото на развод.

Въз основа на събраните гласни доказателствени средства, съдът приема, че между страните липсва изискваната чл.14 СК взаимност, разбирана като отношения между съпрузите, изградени на основата на взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство. Случилото се преди една година окончателно разделно живеене на съпрузите и нежеланието да заживеят съвместно занапред сочи, че бракът е опразнен от съдържанието, което правните и нравствени норми предписват. Съдът разглежда фактическата раздяла не само като проявена в териториален аспект, а чрез пълна липса на физическа и духовна връзка между съпрузите (в този смисъл и Р 3749-1981г. на П ГО), което състояние не може да се определи като отговарящо на законовите изисквания на чл.15 СК. По делото липсват каквито и да било доказателства, че са налице “важни причини” по

смисъла на чл.15 СК за отделно живеене на страните.

Продължителната фактическа раздяла между страните сочи на липсата на всякакви съпружески отношения – прекъснати са всякакви духовни, икономически и интимни връзки между съпрузите, следователно раздялата е обстоятелство, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Раздялата е причина и обективен факт, отразяващ дълбокото и непоправимо разстройство на брака (т.3 от ППВС 10/1971г.). Брачната връзка е невъзвратимо изпразнена от предписваното ѝ от закона съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати. Това настъпило фактическо състояние следва да намери и своята юридическа санкция с постановяване на решение за развод на страните.

С оглед липсата на изрично искане, съдът не е сезиран и не дължи произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брачната връзка – чл.49, ал.3 СК.

Съдът счита, че семейното жилище, находящо се в с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.” № 3, следва да се предостави на съпруга, с оглед заявеното в исковата молба и неоспорването от страна на ответницата.

По отношение на искането с правна квалификация чл.53 СК направено от ищеца с исковата молба.

Съгласно нормата на чл.53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Тълкуването на разпоредбата налага извод, че съдът следва да е сезиран с искане съпругът, който при сключване на брака е променил фамилното си име да възстанови предбрачната си фамилия. При липсата на такова искане и с оглед нормата на чл.326 ГПК, която изисква съдът изрично да се произнася по въпроса за фамилното име, което съпрузите ще носят, следва да се постанови съпругата С. Н. Р. да продължи да носи брачното си фамилно име. Обстоятелството, че ищецът е направил изрично искане за възстановяване на предбрачното име на съпругата му е ирелевантно.

Съгласно разпоредбата на чл.329, ал.1 ГПК, по брачните дела, когато няма вина, т.е. когато съдът не се произнася по въпроса за вината, съдебните разноски остават в тежест на страните така, както са ги направили. На основание чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, РС П. определя окончателна държавна такса за развода в размер на 50 лева, от която следва да се приспадне сумата от 25,00 лева внесена от ищеца при завеждане на делото. В този смисъл ответницата следва да заплати сумата от 25,00 лева, представляваща допълнителна държавна такса по допускане на развода.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с развод сключения на 13.09.1997 г. граждански брак с акт за граждански брак № 5 от 13.09.1997 г. на ОНС – П., кметство с. Ч., граждански брак между Д. Х. Н., ЕГН *****, с адрес: с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.” № 3 и С. Р. Н., ЕГН

*****, с адрес: с. Ю., обл. П., общ. П. ул. „Д.“ № 9, като дълбоко и непоправимо разстроен.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.53 СК, във връзка с чл.326 ГПК, след прекратяване на брака С. Р. Н., ЕГН ***** да носи брачното си фамилно име **Н.**

Семейното жилище, находящо се в с. Ч., обл. П., общ. П., ул. „Д и ш.“ № 3 се предоставя на Д. Х. Н., ЕГН *****.

СТРАНИТЕ няма да си дължат издръжка след прекратяване на брака.

ОСЪЖДА С. Р. Н., ЕГН ***** , с адрес: с. Ю., обл. П., общ. П. ул. „Д.“ № 9 , да заплати по сметка на Районен съд П., допълнителна държавна такса по бракоразводното производство в размер на 25,00 лева /двадесет и пет лева/.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните пред Окръжен съд П..

Съдия при Районен съд – П.: _____